

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/170/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010965
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2116010965.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného E. N., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave, zo dňa 11.7.2016, sp. zn. 24PP/51/2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.9.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného E. N., nar. XX.XX.XXXX zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného E. N. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Pezinku zo dňa 27. 11.2013 pod sp. zn. 0T/77/2013 pre trestný čin podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.3.2014, sp. zn. 2To/18/2014 v trvaní 2 roky, a rozsudku Okresného súdu v Pezinku zo dňa 26.5.2015, sp. zn. 38T/20/2015 pre trestný čin podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 18 mesiacov, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/18/2014 zo dňa 20.3.2014.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že k zamietnutiu žiadosti odsúdeného došlo predovšetkým z toho dôvodu, že v danom prípade absentuje materiálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v tom smere, že už samotná osoba odsúdeného nedáva dostatočné záruky, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa dá od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na hodnotenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ako aj na jeho predchádzajúcu minulosť, a predovšetkým na skutočnosť, že už v minulosti bol 12-krát súdne trestaný, a tiež už bol aj vo výkone trestu, pričom bol z výkonu trestu aj podmiennečne prepustený, ktoré skutočnosti však nevedli k náprave odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V rozsiahlych písomných dôvodoch sťažnosti podrobne rozoberá všetky konkrétne okolnosti prípadu, pričom poukázal na to, že okresný súd sa dôsledne nezaoberal všetkými rozhodujúci skutočnosťami, predovšetkým nezohľadnil dĺžku vykonaného trestu, jeho písomný sľub v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ale ani samotné hodnotenie riaditeľa ústavu, pričom nesprávne zameral svoju pozornosť predovšetkým na jeho predchádzajúce odsúdenia, čo podľa jeho názoru je neprípustné, ako aj na skutočnosť, že okresný súd pokiaľ išlo o jeho disciplinárne previnenie, sa týmito bližšie nezaoberal, len ich existenciu formálne skonštatoval. Záverom poukázal na to, že materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u neho sú splnené najmä v tom, že je preukázané a to aj doložením potvrdenia, že aj prípade prepustenia má odsúdený zabezpečené riadne zamestnanie s okamžitým nástupom na pozíciu stavebného robotníka pre firmu VYBERSIDOM, s.r.o. Trnava, a má teda možnosť týmto spôsobom aj prejavil ochotu sa riadne zamestnať, pracovať a tak viesť riadny život.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z citovaných ustanovení teda vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia a to v podobe výkonu polovice uloženého trestu odňatia slobody. Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Je potrebné zdôrazniť, že okresný súd v dôvodoch napadnutého uznesenia veľmi podrobne a jasne konkretizoval na základe akých skutočností dospel k záveru, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nespĺnil požadované materiálne podmienky podmiennečného prepustenia, pričom veľmi dôsledne a podrobne rozvádza všetky jednotlivé skutočnosti.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Leopoldove zo dňa 3.6.2016 vyplýva, že odsúdený bol do ÚVTOS Leopoldov premiestnený dňa 14.7.2015 z Nemocnice pre obvinených a odsúdených v ÚVTOS v Trenčíne. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nie je na požadovanej úrovni, vyskytol sa u neho nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku, užil lieky nepredpísané lekárom, nechal sa tetovať a nenahlásil stratu povoleného elektronického spotrebiča. V osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok, zásady osobnej a kolektívnej hygieny má dostatočne osvojené. V kolektíve odsúdených sa ľahko adaptuje, konfliktné situácie nevyvoláva. Počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný bol 3-krát, naposledy dňa 12.1.2016 za nenahlásenie straty povoleného elektronického spotrebiča. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. V Ústave na výkon trestu odňatia slobody a v ústave na výkon väzby Leopoldov bol zaradený na viacerých pracoviskách, odkiaľ bol vyradený na návrh zmluvného partnera a na návrh vedúceho stravovateľa. Naposledy bol zaradený ako chodbár, odkiaľ bol dňa 30.12.2015 vyradený na návrh pedagóga. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiaval. Odsúdený aktuálne nie je zaradený do práce z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí v ústave. Sociálny kontakt udržiava s rodičmi a so súrodencami formou korešpondencie a návštev. Odsúdený bol vychovávaný v úplnej rodine, bez kriminálnej záťaže. Je vyučeným automechanikom. Po skončení štúdia pracoval vo firme zaoberajúcou sa vŕtaním studní, neskôr pracoval ako automechanik. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa neplnia z dôvodu, že správanie odsúdeného nie je na požadovanej úrovni a tiež nie je zaradený do práce. Odsúdený je vedený k zmyslu pre zodpovednosť za svoje správanie, k alternatívnemu prístupu formovania svojej budúcnosti a kritickému náladu na závislosť. Resocializačná prognóza odsúdeného sa vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu opakovane páchal trestnú činnosť, priznal požívanie alkoholu vo zvýšenej miere a v minulosti, a počas výkonu trestu bol opakovane disciplinárne trestaný. Záverom hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie a preto nebolo doporučené ho podmiennečne prepustiť.

Je teda nepochybné, že už i samotné hodnotenie riaditeľa Ústavu pre výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove vyznieva značne v neprospech odsúdeného, a to i napriek rozsiahlym námietkam, ktoré odsúdený vzniesol v dôvodoch sťažnosti, ktoré však krajský súd vychádzajúc zo záveru hodnotenia

nemohol akceptovať. V záveroch hodnotenia sa jednoznačne konštatujú významné okolnosti, ktoré tvoria nevyhnutný predpoklad preto, aby bolo možné rozhodnúť o žiadosti odsúdeného o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Hodnotenie riaditeľa ústavu v danom prípade je jedným z dôležitých dôkazov, z ktorého je súd povinný vychádzať, pričom závery hodnotenia v tomto smere sú nepochybné a krajský súd o ich objektívnosti a správnosti nemal žiaden dôvod pochybovať. Je teda zrejmé, že už ani prvá z dvoch materiálnych podmienok, teda, že svojim správaním preukázal polepšenie, u odsúdeného nebola splnená a to i napriek významným námietkam odsúdeného vyslovených v dôvodoch sťažnosti.

Rovnako nebola splnená ani druhá z dvoch materiálnych podmienok v podobe možnosti očakávania, že by odsúdený v prípade jeho podmienéne prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody mohol viesť riadny život. Tu treba poukázať predovšetkým na trestnú minulosť odsúdeného, jeho 12 záznamov v registri trestov, ako aj skutočnosť, že už v minulosti odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody podmienéne prepustený bol. Má teda dostatok skúseností a možností, aby sa z predchádzajúcich odsúdení, z predchádzajúcich výkonov trestov dostatočným spôsobom poučil, avšak i napriek týmto výstrahám sa opätovne dopustil trestných činov, pre ktoré je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody. Nemožno súhlasiť s názorom odsúdeného v tom smere, že okresný súd nemal prihliadať na predchádzajúce odsúdenia, nakoľko tieto odsúdenia jednoznačným spôsobom vykresľujú charakter a osobnostný profil odsúdeného, ktorý je veľmi dôležitým faktorom pri zvažovaní skutočností, či odsúdený prípadne po podmienénom prepustení by mohol viesť riadny život. Dvanásť záznamov v registri trestov a celkové správanie sa odsúdeného v danom prípade takéto okolnosti nenapĺňajú. Nie je teda možné ani podľa názoru krajského súdu u odsúdeného očakávať, že by v prípade jeho podmienéne prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody mohol viesť riadny život. Na tieto skutočnosti nemení nič ani fakt, že odsúdený dal sľub, preukázal možnosť zapojenia sa do riadneho života v prípade podmienéne prepustenia, ktorým skutočnostiam krajský súd neveril, nakoľko tieto možnosti odsúdený už mal aj v predchádzajúcich obdobiach i napriek týmto skutočnostiam sa dopúšťal trestnej činnosti, sústavne opakovane a je teda nepochybné, že osoba samotného odsúdeného s poukazom už na vyššie uvedené skutočnosti nedáva dostatočné záruky k tomu, že by v prípade jeho podmienéne prepustenia tento mohol viesť riadny život.

Krajský súd v súvislosti s týmito skutočnosťami poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody prvostupňového rozhodnutia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach preto na ne poukazuje.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného E. N. ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.